

[Ninn-Hansen.]

side, dengang hr. Voigt sagde, at en bestemmelse om sikkerhedsselen var noget, han ikke syntes om, og derfor skulle man ikke overholde den. Det tog man afstand fra og med rette, og det vil vi andre selvfølgelig også gøre, hvis man bare mistænker arbejderbevægelsen for at ville fremkalde nogen form for uro, fordi de ikke synes om den lovgivning, som folketinget vedtager. Selvfølgelig vil de følge den, ligesom vi andre vil gøre det.

Jørgen Jensen (DKP):

Egentlig kunne man vel kun være tilfreds med, at debatten løber ud i juridiske spidsfindigheder med citater af forskellige jurister, som er mere eller mindre troværdige i den nuværende situation, dels fordi de er forældede, dels fordi de bygger på politiske vurderinger ligesom den debat, der foregår her.

Men jeg synes også, den debat giver anledning til et advarende ord til regeringspartiet. For jeg synes, at man skulle lytte en lille smule til hr. Hjortnæs' afsløring af forslagsstillernes filosofi. Vi ved, hvad meningen er med de forslag, der er lagt frem her, vi ved, hvad de vil. Er der så nogen grund til ligesom at lukke op for, at der kunne være rimelig grund til at ændre i retsplejeloven? Er der nogen grund til statsministerens indrømmelse den anden dag? Den kunne man måske have lært af, men når justitsministeren så siger, der måske er grundlag for overvejelser, og når man taler om villighed til at drøfte disse problemer, giver man det så ikke udseende af, at der måske er foregået noget forkert, at det er nødvendigt at gribe ind, at det er nødvendigt at skærpe forholdene?

Jeg tror, det er farligt at gøre noget sådant. Jeg ved ikke, hvad årsagen er. Man kunne jo få den tanke, at det er, fordi man har indgået et forlig omkring økonomiske problemer, og at man ikke ønsker at tage afstand fra den filosofi, som de partier, man har forlig med, i virkeligheden har. Sig dog rent og klart: vi vil ikke med på den galej, vi vil ikke være med til at gribe ind over for organisationerne.

Jeg stillede nogle spørgsmål til forslagsstillerne om, hvad politisk arbejde egentlig var, og jeg kunne forstå på debatten mel-

lem hr. Glensgård og venstre, at det skulle dække i bred almindelighed. Så vil jeg godt sige: hvornår vil man så gribe ind over for en organisation? Hvad må organisationerne så gøre af politisk arbejde? Al den virksomhed, en fagforening udøver, er vel egentlig politisk virksomhed. Betyder den stilling, man har taget her, at fagforeningerne så ikke må leve op til det, som partierne sagde i hensigtserklæringen, og som i dagspressen er understreget i dag, hvor man taler om, at den ramme, man har lagt om indkomstpolitikken i de næste 3 år, håber man organisationerne er efterrettelig, når de skal indgå overenskomster i 1977. Ja men er det ikke politik? Altså fagforeningerne skal i allerhøjeste grad tage politisk stilling, men de må på den anden side ikke beskæftige sig med politik.

Nej, det er ikke det, man vil. Det, man vil, er at sikre, at fagbevægelsen ikke kan leve op til det, som egentlig er dens baggrund, nemlig at forsvare lønmodtagerne imod udbytning, at rejse lønmodtagernes krav ude på arbejdspladserne.

Derfor vil jeg slutte af med at sige til hr. Ninn-Hansen om dem, der skal have udtalt noget om, at man ikke kan lovgive arbejderne til kapitulation, at man heller ikke kan lovgive organisationerne til ikke at varetage de interesser, de skal varetage. Derfor er det ikke et spørgsmål om, at nogle opfordrer arbejderne til ikke at overholde lovene, det er et spørgsmål om, at man her forsøger på at lovgive på et område, som man ikke kan lovgive på, at man prøver på at gribe ind i den kamp, der foregår mellem de to parter, og stille den ene part endnu stærkere, end den står i forvejen. Derfor er det en kendsgerning, som man burde have lært af arbejdsretslovens historie, at man godt kan lovgive herinde, man kan vedtage en arbejdsretslov, men når den sådan set strider mod det virkelige liv, så tvinger man alligevel mennesker til at bryde den i visse situationer. Og hvis man lovgiver på en sådan måde, at organisationerne, fagforeningerne, ikke får mulighed for at forsvare medlemmerne ude på arbejdspladserne, ja, så tvinger man dem simpelt hen til at bryde de love.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg må bede hr. Jørgen Jensen om at for-